

Fastan

Fastan börjar på Askonsdag och sträcker sig fyrtio dagar till påskdagen, med undantag för söndagarna som alltid är uppståndelsedagar. Askonsdag har fått sitt namn efter ask-korset som tecknas i pannan denna dag. Fastetiden var en förberedelse för katekumenerna där hela församlingen levde med dopkandidaterna.

Som främlingar och pilgrimer har Gudsfolk alltid fastat under vissa tider för att inte fastna i frestelser och begär. Heliga syndare, förebilder, som Mose, Elia och Daniel behövde fasta innan de kunde möta eller ta emot budskap från Gud. Jesus förutsätter fasta när han säger ”När ni fastar...”. Och redan på 300-talet började den kristna kyrkan fasta inför påskfirandet. Liksom profeterna förberedde man sig inför mötet med den helige Guden, nu hängande på ett kors! På uppståndelsedagen däremot hölls en riktig dunder fest. Vart har dom KRISTNA festerna tagit vägen egentligen? När fastan försvinner gör också festen det.

Ökenfäderna tillrättavisar sina lärjungar och säger ”då Jesus fördrev djävulen hade Han fastat i fyrtio dygn: är vi förmer än Han”? Fastan är en gåva, ett hjälpmedel för att övervinna frestelsen. Fastan tyglar våra behov så att de inte blir begär och den rensar bland våra begär så att de återgår till det naturliga behovet. Den kristna fastan handlar inte om att fasta från något ont, kroppen är god, utan det handlar om att bli mer lik dom vi var skapade till att vara, Guds avbild. Det är när det naturliga blir överdrivet och felriktat som fastan är till hjälp. Det handlar om friheten att inte titta för mycket på teve eller spela för mycket dator eller äta för mycket godis eller umgås med alltför många som gör relationerna ytliga. Vi avstår från sådant för att fylla deras plats med mer tid med Gud. Det handlar om att öva sig i självbehärskningens frihet (Gal 5:23).

Måttfullheten är ett nyckelord i fastan därför att bakom de alltför höga ambitiösa projekten lurar högmodet, skriver Peter Halldorf. Då missar fastan sitt mål som är uppfyllelsen av den helige Ande. En lätt fasta som varar länge är det bästa. Ett råd är att tala med någon innan du bestämmer dig för fastan.

Ingen blir helig genom fasta men i vårt överflödssamhälle är det än mer nödvändigt att bereda plats i våra hjärtan, genom att avstå, för att uppfyllas av den Helige Ande.

Fasta och rättvisa

I Jesaja 58 kan vi läsa om ”den rätta fastan”. Här blir det tydligt att den fasta som behagar Gud handlar om att bry sig om sina medmänniskor; att dela sitt bröd med den hungrige, ge hemlösa stackare husrum och att klä den nakne. Fastan handlar inte om tomma ord eller ritualer utan om att våra hjärtan ställs in efter Guds hjärta. Att Gud får drabba oss med sin kärlek till de som lever i nöd och som är beroende av vår hjälp. Peter Halldorf skriver i sin bok om fasta: ”Under fastan bekänner vi vår delaktighet i världens ondska och omvänder oss till den Gud som ensam kan ge liv där allt hopp är ute”.

Den kristna kyrkfloran har mycket att lära oss om fasta! För de syriskt-ortodoxa kristna är fasta först och främst en solidarisk handling. Man fastar för att identifiera sig med världens svältande människor. Tyvärr har många av oss kristna i väst dragits med i det tänkande där mycket kretsar kring ”mig”. När vi läser exempelvis Matteus 6v33 där vi uppmanas att först söka Guds rike så ska allt det andra tillfalla oss, tänker vi ofta att det gäller ”mitt” liv. Tänk om det istället handlar mer om ”oss” och att Gud faktiskt har försett världens alla människor *tillsammans* med vad vi behöver? Faktum är att det idag finns tillräckliga resurser för att mätta alla människor på jorden. Hur kan vi som kristna i väst vara med och jämna ut jordens resurser så att alla kan bli mätta?

Några konkreta tips kan vara att varje dag av fasta lägga undan den kostnad som maten skulle kosta, och ge det till någon bättre behovande. Titta efter rättvisemärkta matvaror när du handlar! Då bidrar du till en hållbarare handel och långsiktig utveckling i U-länderna. Ät vegetariskt och sänk din konsumtion! Kött är mycket dyrare att producera än grönsaker och bönor. Engagera dig i någon organisation som arbetar internationellt med rättvisa! Eller se dig omkring – finns det några orättvisor i din omgivning? Kan du och andra kristna påverka där?

Lästips: Amos bok och Jesaja 58

Askondagen

”Bön och fasta”

Joel 2:12-19; Apg 13:1-3; Mark 2:18-20

To Mark 1:1-13
fr Mark 1:14-28
lö Mark 1:29-39

1:a söndagen i fastan

”Prövningens stund”

1 Mos 4:3-7; Jak 1:12-15; Matt 16:21-23

må Mark 1:40-2:12
ti Mark 2:13-22
on Mark 2:23-3:6
to Mark 3:7-19
fr Mark 3:20-35
lö Mark 4:1-20

2:a söndagen i fastan

”Den kämpande tron”

1 Kon 19:1-8; 1 Kor 10:12-13; Luk 7:36-8:3

må Mark 4:21-34
ti Mark 4:35-5:20
on Mark 5:21-43
to Mark 6:1-13
fr Mark 6:14-29
lö Mark 6:30-44

3:e söndagen i fastan

”Kampen mot ondskan”

Jes 59:14-17; Ef 6:10-18; Mark 5:24-34

Må Mark 6:45-56
Ti Mark 7:1-23
On Mark 7:24-37
To Mark 8:1-10
Fr Mark 8:11-21
Lö Mark 8:22-9:1

Midfastosöndagen

”Livets bröd”

2 Mos 16:11-18; 1 Petr 2:1-3; Joh 6:24-35

må Mark 9:2-13
ti Mark 9:14-29
on Mark 9:30-50

to Mark 10:1-16
fr Mark 10:17-31
lö Mark 10:32-52

5:e söndagen i fastan

”Försonaren”

1 Mos 22:1-14; Apg 4:1-12; Mark 12:1-12

må Mark 11:1-11
tis Mark 11:12-26
on Mark 11:27-12:12
to Mark 12:13-27
fr Mark 12:28-34
lö Mark 12:35-44

Palmsöndagen

”Vägen till korset”

2 Mos 13:6-10; Hebr 2:14-18; Mark 11:1-11

må Mark 13:1-23
ti Mark 13:24-37
on Mark 14:1-11

Skärtorsdagen

”Det nya förbundet”

2 Mos 24:3-11; 1 Kor 10:16-17; Mark 14:12-72

Långfredagen

”Korset”

Jes 53:1-12; 1 Kor 2:1-10; Mark 15:1-47

Påsknatten

”Genom död till liv”

Dan 3:19-25; 2 Tim 2:8-13; Joh 20:1-10

Påskdagen

”Kristus är uppstånden”

2 Mos 15:1-11; 1 Kor 15:12-21;
Mark 16:1-14

Annandag påsk

”Möte med den uppståndne”

5 Mos 18:15-18; Kol 3:1-4; Luk 24:36-49

DEN GLÄDJEFYLDA FASTAN

Korskyrkan Jönköping 2019